

paa, og jeg vilde ønske, at Befolkningen i højere Grad end hidtil vilde være opmærksom paa dette.

Jeg har tidligere omtalt de Tendenser til Socialisering af vort Bankvæsen, som ligger i Lovforslaget. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var ikke blevet klar over, at der var saadanne Socialiseringstendenser. Det synes, som om det er et ømt Punkt at røre ved. Man skulde synes, at naar Socialisering staar paa Socialdemokraternes Program, er det ikke unaturligt, at de Forslag, de skriver, bliver præget deraf. Jeg synes, man maa være blind, hvis man ikke kan se, at adskillige vidtgaaende Bestemmelser i dette Lovforslag netop har Tendens til Socialisering (*Hans Nielsen*: Hvad for nogle?). Ja, det synes ikke, som om det ærede Medlem selv kan se det, og der kunde maaske derfor være Grund til senere at komme lidt tilbage til det Spørgsmaal.

Det ærede Medlem kunde heller ikke lide, at jeg talte om Uklarheden i Lovforslaget. Det ærede Medlem fandt endog Anledning til at begynde at tale om, at der jo nu var en Arbejderregering, en Regering af et Parti, som man hidtil havde frakendt Kendskab til den Slags Forhold o. s. v.; han fremstillede sig selv som Proletaren og var ganske ømtaalig, naar man kom til at røre ved saadant noget som, at der virkelig skulde være forskellige Uklarheder i dette Lovforslag, som var fremsat af en socialdemokratisk Regering. Jeg skal ikke komme dybt ind paa det Spørgsmaal, jeg skal blot citere det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen selv. Han har gentagne Gange i sit første Indlæg sagt: Jeg forstaa Lovforslaget saaledes og saaledes; naar der kommer saadanne Udtalelser fra det ærede Medlem, maa det være et Vidnesbyrd om, at selv det ærede Medlem ikke er ganske klar over, hvad der skal forstaaes ved det og det i Lovforslaget.

Det ærede Medlem talte om, at adskillige Bestemmelser var overført fra Norge. Det er vist rigtigt nok, men det ærede Medlem ved sikkert ogsaa, at den Banklov, som Norge har, er først vedtaget i 1923, saa der er ingen fleraarig Erfaring i Norge for, hvorledes den Lov, som de har gennemført, har virket. Derfor imponerer det mig ikke særlig stærkt, naar det ærede Medlem taler om, at naar de har gennemført noget saadant i Norge, vil vi ogsaa kunne gennemføre det her. En Ting er i hvert Fald givet: at man endnu mangler Erfaringer for, hvorledes Loven virker i Norge.

Det ærede Medlem har gentagne Gange talt om, at vi var ikke vidtgaaende nok, de

Udtalelser, jeg havde fremsat i min tidligere Tale, var Udtryk for, at vi ikke vilde gaa langt nok, ikke nær saa langt, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ønskede, i Retning af Ændringer i Bankloven. Det er jo rigtigt nok, vi ønsker ikke at gaa nær saa vidt som det ærede Medlem. Det ærede Medlem var endog inde paa, synes jeg, at han vilde fyre saa stærkt op under Bankdirektørerne, at han vilde til at smelte Fedt af dem. Jeg kan maaske efter disse Udtalelser fra det ærede Medlem forvente et Ændringsforslag, som gaar ud paa at oprette en saadan Fedtafsmeltningsanstalt. De har omkring paa Slagterierne noget, de kalder en „Dummepester“, som de putter et og andet i for at afsmelte Fedt. Det kan være, det er det ærede Medlems Hensigt at faa oprettet en saadan Anstalt til at putte en og anden Bankdirektør i, hvis han finder Anledning til det. Saadanne grusomme Hensigter nærer vi absolut ikke fra vor Side.

Hvad angaar Andelskasserne, er de jo gentagne Gange omtalt af Medlemmer af mit Parti, og jeg kan ganske slutte mig til de forskellige Udtalelser, de har fremsat. Jeg har allerede ved tidligere Lejligheder sagt, at vi ønskede ikke at lægge Hindringer i Vejen for Andelskasserne. Jeg synes, at naar der er en solidarisk Garanti, maa der foreligge meget vægtige Grunde for at drage disse Kasser ind under det stærke Tilsyn, som her er Tale om, og saadanne er i hvert Fald ikke anført i Motiverne til det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var inde paa Spørgsmaalet om Landmandsbanken. Det er ikke min Hensigt at komme nærmere ind paa den Ordning, der den Gang blev truffet. Det ærede Medlem vil give Partiet Venstre Eneansvaret for Ordningen af Landmandsbankens Forhold, det var en politisk Optræden, tror jeg det ærede Medlem udtalte. Men det ærede Medlem stemte jo slet ikke imod denne Ordning, og det er min Overbevisning, at hvis Forholdene havde ligget saaledes, at Landmandsbankens Rekonstruktion ikke kunde være gennemført uden det ærede Medlems Stemme, vilde det ærede Medlem nok have givet sin Stemme dertil. Jeg tror slet ikke, at det ærede Medlem den Gang havde turdet tage Ansvar for at forkaste den Ordning, som forelaa, og jeg tror heller ikke, det ærede Medlem tør paastaa det her ved denne Lejlighed. Hvad var det, der den Gang skete? Det ærede Medlem talte om en politisk Optræden. Men det, som Ordningen gik ud paa, var at undgaa det store økonomiske Sammenbrud og støtte de store erhvervsdrivende Virksom-